

ково мають існувати у кожній області. Відбування покарання підлітком в іншому регіоні необхідно повністю виключити. За рахунок постійних побачень він повинен зберегти зв'язки з домом, родиною і думати, як швидше звільнитися і повернутися до нормального життя на волі.

Застосовуючи запобіжний захід - взяття під варту і тримаючи неповнолітніх у слідчих ізоляторах, треба повністю ізолювати їх від дорослих злочинців. Адже, як показує практика, одні з них обов'язково підлягають насильству, інші, навпаки, успішно проходять курс "злочинної науки".

Запобігання рецидиву і правовому нігілізму у підлітковому віці є важливою проблемою ефективності покарання, застосованого до неповнолітніх. Особливу увагу заслуговує питання підвищення ефективності застосування до неповнолітніх покарання у вигляді позбавлення волі. Слід розробити проекти законів, які регламентують порядок і умови виконання і відбування покарання у вигляді позбавлення волі, побудовані на принципах законності, гуманізму, моралі і справедливості, поєднання заходів переконання та примусу.

Особливо гостро стоять проблеми соціальної адаптації неповнолітніх після звільнення від покарання. Треба створити систему заходів, які сприяли б успішному проходженню соціальної адаптації підлітків, звільнених з місць позбавлення волі.

Науковий керівник
проф. В.М. Трубников

К.В. Гусаров

ПОНЯТИЕ ГРАЖДАНСКИХ ПРОЦЕССУАЛЬНЫХ ПРАВООТНОШЕНИЙ

Поскольку содержание гражданских процессуальных действий, а также порядок их осуществления регулируются нормами гражданского процессуального права, эти отношения являются способом реализации норм гражданского процессуального права.

В науке гражданского процессуального права относительно понятия гражданских процессуальных правоотно-

шений не существует единой точки зрения (Джа-лилов Д.Р., Комаров В.В., Мельников А.А., Мозолин В.П., Штефан М.И. и др.). Более обоснованным представляется подход к определению гражданских процессуальных правоотношений как общественных отношений, урегулированных нормами гражданского процессуального права.

Существенной чертой правоотношений является то, что они выражают индивидуализированную правовую связь между конкретными субъектами гражданского процесса. Понимание правоотношений как конкретных отношений раскрывает их роль в механизме правового регулирования.

Гражданские процессуальные правоотношения возникают только на основе норм гражданского процессуального права.

В теории гражданского процессуального права дискутируется вопрос о том, сколько правоотношений возникает в конкретном гражданском деле. Гурвич М.А., Мозолин В.П., Щеглов В.Н., Юдельсон К.С. полагают, что в гражданском процессе возникает одно-единое многосубъектное процессуальное правоотношение, которое развивается во время судебной деятельности. Как представляется, более обоснованной является иная точка зрения, которая заключается в том, что гражданские процессуальные правоотношения всегда составляют систему конкретных индивидуализированных правовых связей, которые развиваются во время движения гражданского дела от возникновения решения до пересмотра незаконных постановлений и исполнительного производства, вступления или привлечения в процесс заинтересованных лиц.

Научный руководитель
проф. В.В. Комаров

А.А. Сатановский

Ф.Н. ПЛЕВАКО - ВЫДАЮЩИЙСЯ АДВОКАТ ДОРЕВОЛЮЦИОННОЙ РОССИИ

ПЛЕВАКО Федор Никифорович (1842-1908гг.) - крупнейший дореволюционный адвокат, имя которого хорошо известно не только в России, но и далеко за ее пределами.